

کتابخانه
پایس شورای
اسلامی

۱۶

سید ارشد
۱۲۴۹۷
۸۵۵۹۷

۱۲۴۹۷
۸۵۵۹۷

سید ابراهیم

ma

1

[Faint, illegible text within a rectangular border, possibly a list or table of contents.]

[Faint, illegible text at the bottom of the right page.]

باید نصف شنبه نرسد و در رکعت اول بکشد و غیره را بخواند
چون شهادت را در عرض نماز اولیا بر او غلبه کرد و نیکو کار باشد

وَبَنَّاوَانَا مَا وَعَدَنَا عَلَى رِسْلِكَ وَلَا

تُخَيِّرُنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيثَاقَ

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ قَوْلَهُمْ أَنِّي لَا أُصِيعُ عَمَلًا

عَابِدًا لِّمَنْ كُفِّرُ مِنْ ذِكْرٍ وَأَنْتَ تَعْلَمُ مِنَ

بَعْضِ الَّذِينَ هَاجَرُوا وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

وَأُذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتِلُوا قَاتِلُوا الْكَافِرِينَ

عَنْهُمْ سَبَّانَهُمْ وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَاتُ جَهَنَّمَ

مِنْ تَحْتِهَا الْأَمْهَارُ تَوَافَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ

عِنْدَ الْمَوْتِ

أَوَيْتَهُ أَوْ تَسْلِمُ إِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ

و داده اند از آنجا که ناری بوی بلا کسی را که در شر از او کرده

و رَحْمَتُهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَ

و او را رحم کرده و کاش می دانستم ای بزرگ من و

الْهِىَ وَمَوْلَاىَ تَسْلُطُ النَّارُ عَلَى وُجُوهِ

خدای من و مای من ایستاد و نور که در آتش را بر روج

مَوْتٍ لِعَظْمَتِكَ سَاجِدَةٌ وَعَلَى السِّنِّ

که نموده اند از عظمت تو سجده کنندگان در زبان

تَطْفُتُ بِنَةِ جَدِيدِكَ صَادِقَةٌ وَلِشُكْرِكَ

که گوشت دهت بجان من تو راست گویند و شکر تو

مَادِحَةٌ وَعَلَى قُلُوبِ الْعُرَفَاءِ غُرْفَةٌ بِالْهَيْبَةِ

مرح گویند و بر دلب که اعزاز کرده اند بپنداری تو

مُحَقَّقَةٌ وَعَلَى أَصْنَافِ حَوْتَ مِنَ الْعِلْمِ

از روی زمین و بر خاسته ای که احاطه کرده اند از دانستن

بِكَ حَتَّى صَارَتْ نَاطِقَةً وَعَلَى الْجَوَائِزِ

بجای تو ای که کرده اند باخود و در عرضی چند

سَعَتْ إِلَى وَطَانٍ تَعْبُدُكَ طَائِعَةً
کسی کرده اند بوی محبتی عبادت تو بطمع و رغبت
وَأَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْعِنَةً
و اشارت که اند بطلب از بخشش تو از روی اذعان است
مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْخَبَرُ
چنین گمان بنوی چنین خبر نداده اند را
بِقَضَاكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَ
بفضل تو از تو ای صاحب کرم ای پروردگار و
أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءٍ
تو میدانی ناتوانی مرا اندک از بلا
الَّذِي أَوْعَقَّ بَلَاءُهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنْ
ویند و عوایدی است و آنچه جاری در دنیا از
الْمَكَارِهِ عَلَى هَلِهَا عَلَى أَنْ ذَلِكَ
کردار است بر اهل آن با آنکه این
بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْشَهُ يَسِيرٌ تَقَاوُمٌ
بلائی و ناخوشیست که اندک شدن من و کثرت بختی من

بقیه

تَصِيرُ مَدَّةً فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءٍ
کوایت مدت آن پس چگونه است تاب آوردن من ببلای
الْآخِرَةِ وَجَلِيلٌ وَقُوعُ الْمَكَارِهِ
آخرت را و بزرگ شدن و واقع شدن ناخوشیها که
بِهَا وَهُوَ بِالْآخِرَةِ تَطُولُ مَدَّةٌ وَبَدْوَمٌ
در آنجا و حال آنکه آن طوالت است و بدویم
مَقَامُهُ وَلَا يَخْفَى عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ
اقامت آن و پنهان نمیشود از اهل آن زیرا
لَا يَكُونُ إِلَّا عَنِ غَضَبِكَ وَأَنْتَ غَافِلٌ
که آن نیست مگر از غضب تو و انتقام کشیدن
وَسَخَطُكَ وَهَذَا مَا لَا يَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ
و خشم تو و چنین است و در برابران پستیا و آسمانها
وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ لِي
در زمین ای خدای من پس چگونه تاب آورم
وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْخَيْرُ
و حال من بده ام ناتوان و حق و بمقدار

الْمُسْكِينُ الْمُسْكِينُ يَكِينُ يَكِينُ يَكِينُ
 وَتَكْتَبُ بَشَرًا كَتَبَتْ
 رَنَّةً وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا يَكُونُ
 إِلَيْكَ أَشْكُوكُ وَلَمَّا هُنَا أَصْبَحَ
 أَبْكِي لَا لِيَمِ الْعَذَابِ وَشِدَّةِ أَمٍّ
 لَطُولِ الْبَلَاءِ وَمَدَّةِ فَلَنْ صَبْرَتِي
 فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ عَذَابِكَ وَجَمْعَتِ
 بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَادِكَ وَفَرَّقَتِ بَيْنِي
 وَبَيْنَ أَهْلِي وَأَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا

٤
 الْهَيَّ وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي
 صَبْرَتِي عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ
 عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي صَبْرَتِي عَلَى حَرِّ
 نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَى
 كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ
 وَرَجَائِي عَمَّ قَوْلِكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي
 وَمَوْلَايَ أَقْسِمُ صَادِقًا لَنْ تَرْكَنِي
 نَاطِقًا لَا أَجْجُرُ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِي

خُجَّجِ الْأَمْلِينَ وَلَا صُرْخَ إِلَيْكَ
خججش امیدواران وادارش بوی تو
صُرَاخُ الْمُسْتَغِيثِينَ وَلَا يَكِينُ
ناله مستغاثان
عَلَيْكَ بُكَاءُ الْفَاقِدِينَ وَلَا نَادِيكَ
بجز وای زاری که در غایت تو گشته وادارش ناله بر تو
إِن كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا
که گشته ای دوست مؤمنان ای
عَنَاءُ أُمَمٍ الْخَارِفِينَ يَا غِيَاثَ
نیاید از روی عارفان ای یاری
الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ
یاری جو یار ای دوست دلهای
الصَّادِقِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
دست گویان وای خداوند عالمیان
افْتَرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَمُحَمَّدًا
ایا یافته میوی سترگیز تو را ای خداوند من و محمد را

تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ مُسْلِمٍ
که بشنوی در چنین صدای بنده مسلمان را که در زندان گردیده
فِيهَا مَخَالَفَتُهُ وَذَاقَ طَعْمِ عَذَابِهَا
در آنجا او را بیه مخالفت او چشمه باشد در آن عذاب از آنجا
بِمَعْصِيَتِهِ وَخَلِيسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا
بنابر فرمانهای خود و بندگ کرده آنجا در میان طباق چشمه
بِجُرْمِهِ وَحَرِّ بَرْنِهِ وَهُوَ يَضْحِكُ إِلَيْكَ
بجبرم او و حرارت او و او خندش به بوی تو
خُجَّجِ مُؤَمِّلِ رَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ
خججش کسی که امید دارد رحمت تو باشد و ندا کند ترا
بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ
بزبان کسان یگان پرستان تو و توسل جوید
إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مُؤَلَايَ فَكَيْفَ
بوی تو به پروردگاری تو ای آقای من پس چگونه
بَبَقِيَّةِ الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ
باقی ماند در عذاب و حال آنکه امید دارد آنچه را پیش آمده

مِنْ حَلِيكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ

از بر داری تو و مهری تو و رحمت کردن تو

أَمْ كَيْفَ تَوَلَّيْتُ النَّارَ وَهُوَ يَأْمُرُ

یا چگونه ای تو ای من و او را میخواند که آتش را

فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تَحْرُقُ هَبْهَا

فضل ترا و رحمت ترا یا چگونه بسوزد او را از بادش

وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ

و تو شنوی صدای او را و بینی جای او را

أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ

یا چگونه مشتعل شود بر او زبانه های صاعقه از او و تو دانی

ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَغَلَّعِلُ بَيْنَ أَظْفَارِهَا

انوائی او را یا چگونه مضطرب باشد میان طبقات صاعقه

وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُ

و تو دانی راستی او را یا چگونه زجر میدانی او را

زِبَانَتِهَا وَهُوَ يَنَادِيكَ يَا رَبِّ أَمْ كَيْفَ

زبانیه چنانچه او ندا کند تو را ای پروردگار من یا چگونه

يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عَيْفِهِ مِنْهَا فَتَشْكُرُ

با امید و فضل تو را در اندر کردن او از چنانچه خواهی که تشکر کند

فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ

در آن دور است این حال و چنین بت گمان ای تو

وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشَبَّهٌ

و نه آنچه شنیده است از فضل تو و نه شبیه است

لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَحِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَ

با آنچه معاشرت کرده ای با یگانه پرستان از برکتی تو و

إِحْسَانِكَ قَبْلِ الْيَقِينِ أَقْطَعُ لَوْلَا مَا

احسان تو پیش یقین قطع دارم که اگر ندان بود که

حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيبِ جَائِدِكَ

حکم کرده ای که عذاب کنی سگواران و غیره

وَقَضَيْتَهُ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِكَ لِحَقِّكَ

و مقرر کردی داند از جهنم برای معاندین خود را و حق خود را

النَّارَ كَلَامًا بَرْدًا أَوْ سَلَامًا وَمَا كَانَتْ

آتش را هم سردی و سلامت ای تو

لَا حِدَّ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مُقَامًا لَكَ
 احدی را در آن محل قراری و نه جای ثابتی مکن تو
 تَقَدَّسَتْ أَسْمَاءُكَ أَقَمْتِ أَنْ
 کرامتت است اسمای تو قسم یا در کرده که
 تَمْلَأُهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَنَّةِ وَ
 پر خنجر را از کافران از جنت و
 النَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تَحْدِلَ فِيهَا
 مردمان را و اگر همیشه در آن درخیزد
 الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ فَلْتَ
 معاندان را و تو که بزرگ است شأن تو که
 مَبْتَدَأَ أَوْ تَطَوَّلَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا
 پدید آورنده و بخشش کرده بخت دادن کرامت کرده
 أَفْنَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ
 بیکبار کفر کرد بود مؤمن و نه کسی که بود
 فَاسْقَا لَا يَسْتَوُونَ إِلَهِي وَسَيِّدِي
 فاسق و بی سینه ای الهی و افغانی

نفسه

فَاسْأَلَتْ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا
 پس سوال بکن از تو بقدری که مقدر کرده آن را
 وَبِالْقُضِيَّةِ الَّتِي حَمَلْتَهَا وَحَكَمْتَهَا
 و بحکم که حمله کرده و حکم کرده بر آن
 وَغَلَبْتَ مِنْ عَلَيْهِ أَجْرُهَا أَنْ تَقَبَّ
 و غلب شده بر کسی که آن حکم را جاری کرده اگر بخشی
 لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ
 بمن در این شب و در این ساعت
 كُلَّ جُرْمٍ أَجْرُمُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ
 هر جرمی که گناه کرده ام از هر گناهی که
 أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ
 که مرتکب شده ام و همه کارهای پنهان کرده ام و هر
 جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ
 نادانی که عمل آورده ام خفا کرده باشم و خفا نکرده باشم و خفا
 أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ
 مخفی کرده باشم و آشکارا بودا و همه بدی

أَمَرْتُ بِأَثْبَانِهَا الْكَلَامَ الْكَائِبِينَ

که امر کرده بپوشیدن آنها بزرگواران نویسنده کلامها

الَّذِينَ وَكَلَّمْتُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ

که موکل کرده آنها را که حفظ کنند آنچه صادر میشود

مَعِيَ وَجَعَلْتُمْ شَهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِي

ایمن و گردانیده ایشان را که گواهان بشین با اعضای بدنم

وَكُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيَّ مِنْ وَلَدَائِهِمْ

ای بودی تو مطلع بر من و بپوشید ایشان

وَالشَّاهِدُ مَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَرَحِمَتِكَ

و گواه بر آنچه پنهان از ایشان و رحمت تو

أَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تَوْفَى

که پنهان کردی آنرا و بفضل خود پوشانیدی آنرا و آنکه

حَقْلِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ أَوْ إِحْسَانٍ

برده مرا از هر نیکی که نازل کنی یا احسان

تَفْضِلُهُ أَوْ تَنْسُرُهُ أَوْ تَرْزُقُهُ تَبَسُّطُهُ

تفضل بده یا بچوبه که پس کنی از او یا روزی کنی او بسخاوت تو

أَوْ ذَنْبٍ تَعْفِرُهُ أَوْ خَطَايَا تَسْتُرُ

یا گناهی که بپوشی از من یا خطائی که بپوشی از من

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي

ای پروردگار من ای پروردگار من ای پروردگار من ای خدا من و آقای من

وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ رِقِّي بِأَمْنٍ بِسْمِكَ

و صاحب بنده من و مالک بنده من ای ای که بپوشی از من

تَا صَبَبْتِي يَا عَلِيمًا بَصِيرِي وَمَسْكَنِي

ای پاشی تو ای دانای من پروردگار من و پناه من

يَا خَيْرَ ابْقَرِي وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ

ای مطلق بر خیر من و آسایش من ای پروردگار من پروردگار من

يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْرَتِكَ

ای پروردگار من سوال میکنم از تو بحق تو و قوت تو

وَأَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَأَسْمَاءِكَ أَنْ تَجْعَلَ

و بزرگترین صفات تو و نامهای تو ای پروردگار من

أَوْفَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ

اوقات مرا در شب و روز با یاد خود

مَعْمُورَةٍ وَتَجِدَ مِنْكَ مَوْصُولَةً وَ
 ابادان و بخت خود بود شده و
 اَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ
 اعمال را نزد خود پسندیده تا آنکه آوده باشد
 اَعْمَالِي وَأَوْزَادِي كُلُّهَا وَرَدَّ أَوَّاحِدًا
 کارهای من و وزادهای من همه یکت ورد
 وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي
 و حال من در خدمت تو بخت نهایت ای قای من
 يَا مَنْ عَلَيْهِ مَعْوَلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكْوَتِي
 ای آنکه بر اوست اعتماد من ای آنکه بسوی او شکایت کردم
 أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ قُوَّةً عَلَيَّ
 احوال خود را ای پروردگار فرمای رود و کارهای را گردان
 خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ عَلَيَّ الْعَيْنَ
 خدمت خود اعضای مرا و سخت کن بر خرم بنده خود
 جَوَانِحِي وَهَبْ لِي الْحِلَّ فِي حَشِينِكَ
 دل مرا و بخش مرا جد در ترس تو

والله اعلم

وَالذَّوَامَ فِي الْإِصْبَالِ بِخِدْمَتِكَ
 و مداومت در تصفای بودن در خدمت تو
 حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ السَّائِقِينَ
 تا روان شوم بسوی تو در میدانهای پیشروان
 وَأُسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْمُبَادِيرِ وَاشْتِاقٍ
 و تسدروم بسوی تو در پیش گزندگان و مشتاق کردم
 إِلَى اقْرَبِكَ فِي الْمُسْتَشَاقِينَ وَأَدْنَوْكَ
 بسوی قریب تو در میان مشتاقان و نزدیک شوم بگو
 دُنُو الْخَالِصِينَ وَأَخْفَاكَ مَخَافَةَ الْمُؤَقِّينَ
 نزدیک شدن مخلصان و برترم از تو ترسیدن صاحب یقین
 وَأَجْتَمِعَ فِي جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ
 و گرد آمیم در هم که قریب تو با مؤمنان
 اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي لِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ
 خداوندا و هر که اراده کند مرا بسوی بدی پس او را بدی و هر که
 كَادَنِي فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ
 دهم که کشته بدم تو بگردان که او را و بگردان مرا از نیکوترین

عِبَادِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ وَأَقْرَبَهُمْ
بندگان تو در بهر در نزد تو و نزدیکترین ایشان
مَنْزِلَةً مِنْكَ وَأَحْصِهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ
در نزد تو نسبت به تو و محصورترین ایشان در قربت نزد تو
فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَ
زیرا که نمیتوان رسید باین مرتبه مگر بفضل تو و
جُدُّكَ بِجُودِكَ وَأَعْطَفَ عَلَى تَجِدُّكَ
بخشش کن برای من بجود خود و مهربانی بر من بجزوگاری خود
وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي
و نگاهدار مرا بر رحمت خود و گردان زبان مرا
بذِكْرِكَ لَهْجًا وَقَلْبِي مُجَمَّعًا
بیاد خود گویم و دل مرا بر دوستی خود بیاب
وَمَنْ عَلَى بَحْسِنِ اجَابَتِكَ وَأَقْلَنِي
و دست نه بر من بپاسگاری اجابت خود و در گذر
عَمْرَتِي وَاعْفُ زَلَّتْ فَإِنَّكَ تَضَيَّتْ
از لغزش من و بیاد نه کن مرا پس کسی که تو شکم کردی

عَلَى عِبَادِكَ يَعْبَادُكَ وَأَمْرَهُمْ
بر بندگان خود به بندگی خود و امر کرده ایشان را
بِدُعَائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ
بر دعای خود و ضامن شده برای ایشان سنجاب کردار
وَأَلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَ
پس بسوی تو پروردگارم بازگشتم روی خود را و
إِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ
بسوی تو پروردگارم کشیدم دست خود را بهر عزت تو
اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي
گوشایب کن باین دعا مرا و رسان مرا به نیت خود
وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَكَفِّنِي
و قطع مکن از فضل خود امید مرا و دفع کن از من
شَرَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ
بدی جنیان و انس را که دشمن من باشند از زود
الرِّضَا اغْفِرْ لِي لَأَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءَ
بخشنود و بخشد به من باین دعا را که بگویم و بگویم دعا

فَاتَمَّتْ فَعَالَ مَا تَشَاءُ يَا مَنْ اسْمُهُ
 دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ
 غَمٌّ أَرْحَمُ مِنْ رَأْسٍ مَا إِلَهُ الرَّجَاءِ وَسَلَامٌ
 إِلَيْكَ يَا سَابِغَ الْبَغَمِ يَا ذَافِعَ الْبَقَمِ
 يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا
 لَا يَعْلَمُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
 بِنِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ
 وَآلِهِمُ الْمَيَامِينَ مِنَ الْإِلَهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

این سستی که گویند آنجا را خواهی ای اگر نام او
 دوا و یاد او شفا و پادشاهی و فرمان برادران و
 غمی از رحم من راس ما به الرجا و سلام
 سب تو نیست و هر که را که بر باد است و عیب است
 الیک یا سابیغ البغم یا ذافیع البقم
 کریم است ای صاحب نعمت کاملی و مکننده عذابها
 یا نور المستوحشین فی الظلم یا عالم
 ای روشنایی و حق یافشان در تاریکی ای دانای
 لا یعلم صل علی محمد و آل محمد و افعل
 کریم و خدا را که در دین است محمد و آل محمد و بکن
 بنی ما انت اهله و صلای الله علی رسول
 بنی انجمن تو علی سزاواران و درود است و خدا را رسول خود
 و آله و ائمه المیامین من الیه و سلم تسلیما
 و شیوایان صاحب بیعت کران اویند و سلام و تسلیم و درود

نه

تَسْلِيمًا
 مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 أَمَامِي وَفَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَوَاتُ
 اللَّهِ عَلَيْهَا فَوْقَ رَأْسِي وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ
 بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ
 وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ عَنِ بَيْتِي وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
 وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ
 وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ الْمُنْتَظَرِ أَعْمَتِ صَلَوَاتُ اللَّهِ

تسلیما
 محمد رسول الله صلی الله علیه و آله
 امامی و فاطمه بنت رسول الله صلوات
 الله علیها فوق راسی و امیر المؤمنین علی
 بن ابی طالب وصی رسول الله صلوات الله
 و سلامه علیه عن بیتی و الحسن و الحسین
 و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد
 و علی و الحسن و الحسین المنتظر ائمتی صلوات الله

این سستی که گویند آنجا را خواهی ای اگر نام او
 دوا و یاد او شفا و پادشاهی و فرمان برادران و
 غمی از رحم من راس ما به الرجا و سلام
 سب تو نیست و هر که را که بر باد است و عیب است
 الیک یا سابیغ البغم یا ذافیع البقم
 کریم است ای صاحب نعمت کاملی و مکننده عذابها
 یا نور المستوحشین فی الظلم یا عالم
 ای روشنایی و حق یافشان در تاریکی ای دانای
 لا یعلم صل علی محمد و آل محمد و افعل
 بِنِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ
 وَآلِهِمُ الْمَيَامِينَ مِنَ الْإِلَهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ عَزَّ شَمْلِي وَأَبُو ذَرٍّ وَسَلَامَانُ
وَالْمِقْدَادُ وَخَدِيفَةُ وَغِمَارَةُ وَأَصْحَابُ سُبُو
رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ مِنْ زَوَائِي وَالْمَلَائِكَةُ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَوْلِي وَاللَّهُ رَبِّي تَعَالَى شَأْنُهُ
وَنَقَدْتُ أَسْمَاءَ بِحَيْطَانِي وَحَافِظِي وَجَنِّطِي
وَاللَّهُ مِنْ زَوَائِمِهِمْ بِحَيْطَانِ هُوَ قَرَانُ مُجِيدِي
لَوْحِ مَحْفُوظِي فَاللَّهُ خَيْرُ حَافِظٍ وَهُوَ أَرْحَمُ

الْوَاكِفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ لَا تَحْبِيبَ رَجَاءٍ هُوَ مَسْطُوبٌ عَلَيْكَ
وَلَا تَصْفِرْ كَفَا هِيَ مَدَدَةُ إِلَيْكَ وَلَا
تَذِلْ نَفْسًا هِيَ عَزِيزَةٌ عَلَيْكَ بِمَعْرِفَتِكَ
وَلَا تَقْذِرْ عَيْنًا فَتَحْتَمِلَ بِبَعِيدِكَ وَلَا
تَحْمِلْ لِسَانًا يَعُودُ تَهْ الشَّاءُ وَكَمَا كُنْتَ
أَوَّلًا بِالْفَضْلِ فَكُنْ آخِرًا بِالْإِحْسَانِ

عَلَيْكَ

النَّاصِيَةِ بِيَدِكَ وَالْوَجْهَ عَانِ لَكَ وَ
 الْحَيْرَ مُوقَّعٍ مِنْكَ وَالصَّبْرَ عَلَى كُلِّ حَالٍ
 إِلَيْكَ الْبَيْتُ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الْبَايِعَةِ
 ثَوْبَ الْعِصْمَةِ وَحِلْيَتِي فِي نِزَالِ الْبَاقِيَةِ
 بِزِينَةِ الْأَمْنِ وَالسَّعَادَةِ وَأَقِطْ نَفْسِي
 عَنْ طَلَبِ الْعَاجِلَةِ الزَّائِلَةِ وَأَجْرِ فِي
 عَلَى الْعَادَةِ الْفَاحِشَةِ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ
 تَرْكُكُلِهِ إِلَى نَفْسِهِ فَالْمَقِي مِنْ تَرْكُكُلِهِ

وَدْعَا جُنُودَهُ * أَيْلَمَتْ

فَاللَّهُ جَرَّ حَافِظًا وَهُوَ رَحِمُ الرَّاحِمِينَ
 إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ
 وَهُوَ بَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ * فَإِنْ تَوَلَّوْا
 فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
 تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

وَدْعَا الْعَظِيمِ * أَيْلَمَتْ

وَدْعَا جُنُودَهُ * أَيْلَمَتْ

وَدْعَا جُنُودَهُ * أَيْلَمَتْ

عَلَيْهِ وَالْإِسْلَامُ عَلَيْهِمْ
حَسْبِيَ اللَّهُ رَبِّي اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
وُدِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَمِنْتُ
اللَّهُمَّ بِكَ اسْتَكْفِي شُرُودَهُمْ
وَأَرْأِي خُورَهُمْ وَأَكْفِنِهِمْ كَيْفَ

نعم از حضرت
طایب روایت کرده
که هر که در روز قیامت
این دعا بخواند او روزی
و عقیبتی او باشد

این کتاب از کتابخانه
 دارالخلافه است
 محمد زکریا

کتابخانه از زمان پیرون یادش در روزی
 که در آن روز در آن روز در آن روز
 در کتابخانه در آن روز در آن روز
 در کتابخانه در آن روز در آن روز

سَمِعْتُ وَأَنْتَ سَمِعْتَ بِحَوْلٍ مَنِيَّةٍ
 وَدَعَا قُوَّةَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 وَدَعَا الْعَظِيمِ أَيْدِيكَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ كَانَتْ
 أَوْ هِيَ كَانَتْ

در کتابخانه در آن روز در آن روز
 در کتابخانه در آن روز در آن روز
 در کتابخانه در آن روز در آن روز
 در کتابخانه در آن روز در آن روز

جعفر سلطان احمد

